

SIMONE: Wien?... Waat? Kache Waasser iwer der Mamma hiir nei Schong schödden?....

CATH. : Ma nén, Joffer Simone, iwer d'Kallefspujel.

SIMONE: Wie séét iech dann esou äppes? Ech sichen d'Mamma fiir de Schlössel vum Schaaf. (an éngems géét et lénks oof)

CATH. : Ech sooe joo, jidderéen verleiirt de Kapp. Hatt natiirléch, daat verstéét séch. Op enger Hochzeit sin dei dei bestued gin Ömmer dei dommst derbai...A wou war éch elco?! Aah joo..kache Waasser driwer schödden.

JULIETTE: (könnt rechts eran mat engem Kompliment an der Hant) Cathérine, hutt diir d'Simone gesin?

CATH. : Joo, hat sicht noo dénger Mamm...

JULIETTE: Ech muss em d'Kompliment nach éémool viirliesen. Lauschtert, Catherine, wei ass et esou schein: " Nie soll der vergiessen jong Brautlait, döss Stonn....

CATH. : (liest viirunam Buch) Dann durchpickt één se mat klénge Späckstécker....

JULIETTE: Waa...t? Brautlait mat Späckstécker durchpicken! Daat stéét net a méngem Gedicht! Cathérine, Diir wöllt méch durchhernéen werfen... Daat ass net schein.....

CATH. : Diir därft méch net dérangeieren, Joffer Juliette. D'Kachen daat géét viirun de Komplimenter.

JULIETTE: An éch sooen, dass Diir neischt vun der Poésie verstitt. Diir wärft alles durchhernéen...Brautleit mat de Späckstécker..... Wann der weinstens nach vu Schokolaascrème geint schwätzen... daat wär nach net graat esou schlömm!(géét lénks oof)

CATH. : Poésie...Poésie...Daat déét één net liewen. D'Poésie ass gutt wann één séch gutt saat giess huet...Wat hun éch sché mei gesoot... Oh joo, mat Späckstécker..an dann?...gi se geméét ewei...comme les fricandeaux, stéét hai...! Waat der Joomer ass daat? Comme les fricandeaux! Daat si riichtewäch gespickte Flééschnitzelen....

CHARM. : (könnt lénks eran, ée Schong un an éng Schlapp) Et woor onmeigléch fiir dei Schong unzahaalen! Uuuuuh, mei Kreienaa! O mei! Daat géét schein un op éngem Hochzeitsdaach!

CATH. : (lies a séngem Buch) Annerhallef Stonn gewässert...Kache Waasser driwerschödden...da mat Späckstécker durchstiechen an da gemacht wei Flééschnitzelen.

CHARM. : Waat? Méng Kreienaan wässeren, a waat soot der Catherine? Gemét wei waat?

CATH. : Comme les fricandeaux, stéét hei, misst d'Pujel gemaat gin. Ech gin net mei kluuch derhanner!

CHARM. Ma, Cathérine, Diir gitt éngem aawer wirkkléch op d'Nerven mat ärem Kachbuch. Mengt diir dann, d'Kachen meich séch haut vum sälwen?

CATH. : Madame, et hééscht eloc ze wössen wei dei gemaat gin!

CHARM.: 'T ass ørver schrèckléch, Catherine, ma da kuckt dach hannen am Buch. Ech hunn iech et joo gesoot.

CATH.: Ah soul Fänt één daat doc?

CHARM.: (höllet d'Buch ganz brüsk a sicht) Ma sécher, waat éng ass daat! Fricandeaux, Seit 99..Diir hutt oover och net vill Wötz, Cathérine. Huet Der d'Juliette net gesin?

CATH.: (an éngems ass et bliedert) Dach, Madame, hatt sicht d'Simone fir sei Kompliment ze liesen, d'Simone sicht Iech fir de Schlössel vum Schaaf, an de Schlössel sicht...iech fir....

CHARM.: We' domm sitt der oover, Cathérine.De Schlössel sicht méch!

CATH.: Ma nén, ma nén, éch wollt sooen, d'Simone sicht Iech, net de Schlössel, wat eng...Dir huet méch dach verstaan!.....

CHARM.: Haalt op, Cathérine. Wa mer ons Zeit verträntelen fir ze diskuteieren an én hannerum dém aaneren ze laafen, gi mir sénger Liewen net fèrdéich. Soot zum Juliette et soll direkt am Simone séng Kummer kommen, dass et mir seier äppes fiir méng Kreienaan an d'Apdikt siche léft...An Diir gitt hoffentléch esou seier wei meigléich an d'Kichen (gét rechts oof)

CATH.: Ma natiirléich, d'Madame sie ass beiss; Mé sie huet ké Recht.Sie ass ömmer frou wann se alles op engem aanere séng Schöllere kann drécken. O mei! O mei! Wat éng Kappzerbrécheréch Aarbécht! Waat fir eng Seit haat s'eloo scho mei gescot? Sie huet Wötz, d'Madame...(hat sicht am Buch)Fricassés. Fritures...Fritures....Fricandeaux... Aha, Seit 99. An eloo muss éch dann d'Seit 99 sichen (hat bliedert) Wann sie méngt daat geing mei seier...Also 12.. 17...20...32...40....63...74...88...223...136...120...100....Aha! 99...hei hu mer et (hat liest) Les fricandeaux se font cuire comme...och duu Aarmut nach émool....se font cuire comme...les riz de veau Seit 172...also wei Kallefs-pujel...an d'Kallefspujel wei d'Schnitelen...an d'Schnitzelen ewei d'Kallefs-pujel! Der Joomer soll all dei Kachbicher huelen! Wei s'cover och wölles haaten esou e komplizeiereten Menü ze maachen, hätten s'och sollen e Kach huelen! Gower leiwer hänken se d'Souen un der Joffer hiir Toilette a fiir de Rèscht, si se gezwong ze knauseren.A wann éch hiir daat geing sooen, da gesicht der emool wei frou ass se wär!

2. S Z E N

CATHERINE, Madame NANETTE, JULIETTE

NANETTE:(könnt eran mat éngem Kuerf am Aarm) Gudde Muerjen, Cathérine, hei sin éch!

CATH.: Ma Diir kommt och net ze frei, Nanette!

NANETTE:Ech woor oover ganz frei op de Muerjen.D'Keih hun éch gefiddert a gemèscht an dun war éch nach krauden fiir d'Kannéngercher.

CATH.: An d'Madame, sét, d'Iessen gif net fèrdéich fiir de Möttéich!

NANETTE: An Diir sötzt doo, an Diir liest e Roman!

CATH.: E Roman, éch haale wuel joo, et ass e Kachbuch!

NANETTE: E Kachbuch! Doo stin elauter Lijen dran! Gléft mer es!

CATH.: Ma wésst Diir dann wei d'Kallefspujel gemaat göt?

NANETTE: Ma éch mängen esou! Gléft mär es, mat Muurten, Kromperen, a Bounen.

CATH.: Passt daat séch dann fiir en Hochzeitsdaach?

NANETTE: Ma daat wölle mer gléwen.Si läcken séch d'Fangeren drun, an dei vun hiirem Nooper nawell nach.....

- JUL.: (könnt rechts eran mam Kompliment nach Ömmer an der Hannt) Et ass on-
méigléch fir d'Simone ze fannen fir him d'Kompliment ze widerhuelen.
Ah, bonjour, Madame Nanette!
- NAN.: Ei, wei ass et esou aartléch! Komm, heihin, dass mer déch kucken!
Komm, éch gin der eng Bés! Wöllste?
- JUL.: Ma sécher, Madame Nanette!
- NAN.: (höllet e grousst kareiert Nuesschnappéch aus dem Kuerf, wöschtt séch
de Mond oof a kösst d'Juliette). O, wei richs Du esou gutt! A wei bass
de esou schein! Gléf mer es. Mengt én Du wärs en Engelchen aus dem
Himmel!....
- JUL.: Lauschter wei schein mei Kompliment ass....Nie soll der vergiessen
jong Leit dös Stonn....
- CATH.: Juliette, deng Mamm huet déch geruff, fir an d'Apdikt ze goon e
Möttel fir Kreienaan ze sichen.
- JUL.: Dir sicht oover nömme fir méch a méngem Kompliment duurchernéén ze
geheien.
- CATH.: Déng Mamm huet gesoet: "d'Juliette soll seier an d'Apdikt goon e
Möttel fir d'Kreienaan sichen!"
- NAN.: E Möttel fir d'Kreienaan..aus der Apdikt! Gléft mer es, do ass aller-
hand dran, mé neischt daat äppes déngt!
- CATH.: Wösst diir dann äppes aanescht fir d'Kreienaan?
- NAN.: Ma daat sécher!..Wantergréng an Esséch an éng Zeiw Knueweléck dran!
An daat drop geluecht. Da géét et ewéch gléft mer es!
- CATH.: Hues de heieren, Juliette, laaf dénger Mamm daat hurtéich soen, da
brauchs de nôt an d'Apdikt ze goon.
- JUL.: Cathérine a Madame Nanette, da lauschttert dach weinestens dé scheine
Passage aus méngem Kompliment!" An a fofzéich Joer, leif Brautlait,
Ömréngt vun Äre Kanner a Kanneskanner, feiert Diir är göllen Hochzeit!"
- CATH.: (fiirt viirun) Mat Esséch a Wantergréng an énger Zeiw Knueweléck.
- JUL.: Hiir göllen Hochzeit sollen se feieren mat Esséch a Wantergréng!
Ma, Cathérine! Diir maacht et express. Wann éch Dommhéete soen, dann
ass Är Schold (hat géét rechts oof);
- CATH.: Soo Dénger Mamm, daat huurtéich. Et ass net schein esou laang Péng én
ausstoen ze loossen, zemool nach um Hochzeitsdaach!
- NAN.: Wei ass et esou neischnotzéich! A wei grouss ass et gin! D'Simone och
wat haut bestued göt. Gléft mer es, et göt éng schei Koppel, hat
an dem Malbois sei Bo'f!
- CATH.: Kännt Diir dann de Breitjemann och?
- NAN.: Diir könnt mer es frei gléwen, t'kännt kéen dei ganz Familjen besser
wei éch. Ma, Cathérine, wa mir solle kachen, müsse mer baal ufänken
Wann de Möttéich laut müsse mer fèrdéich sin!
- CATH.: Mengt der, miir zwéé geiwen en Iessen fiir dei ganz Hochzeit f7rdéich
bréngen?
- NAN.: Ma sécher. Gléft mer es, ech hun dach viirun et etléich Joer elèng dem
Chantoisiam séngem Klénge séng Hochzeit gekacht, an éch hun nach derbei
aist Kallef mat der Fläsch opgezillt.(gin an éngems aus).

3. S Z E N

SIMONE, Madame MALBOIS

- SIMONE: (könnst lues eran) Onmeigléch fir d'Mamma mam Schlössel vum Schaaf ze fannen, an de Pappa! Ech wöllt hie keim eröm! Dé gudde Pappa. Hien ass op d'Gare mei Brautkléd oofhuelen. Et könnst mam Zuch vun 7 Auer 45. Mei Brautkléd! Hätt éch et nömmen hei. D'Mamma huet mer et bei der dich-téger Neidesch Marinetta bestallt. Et ass wonnerbaar! Oh esou chic! Hei römm bréngt kéng esou äppes fèrdéich. Waat wärt éch elegant dra sin. Jidderé wärt staunen, wann e méch geseit an si wärten nach wivill Dééch e puer Kilometer an der Umgegend dervu schwätzen. Oh et gött bestömmt wonnerbaar, éch hun et virun en etléch Déch ugemiest. Nömmen eppes gehait méch, an daat ass, datt d'Joffer Marinetta et net eischer könnst schécken ewei haut de Muerjen. D'Mamma, dei alles gär virberét hätt, huet dei ganz Nuecht kén Aa zougedoon. Si wer op gliddége Kuelen. An éch sälwer hun net geschloof. An de Pappa, hie: ass dach esou ongedölléich. En ass schon zönter 2 Stonnen op der Gare. Wat wärt en doo sötzen ze waarden. Oh wei laang göt d'Zeit éngem wann é muss waarden!
- MALBOIS: (könnst eran) Bonjour, mei leiht Simone. Wei duu hues dei Kléd nach net un????!!!
- SIMONE: Ma Dir wösst dach gutt, Madame Malbois, dass mei Kléd....
- MALBOIS: Waat sés duu? Du nänns méch Madame Malbois. Du muss dach eloo Mamma zou miir seon.
- SIMONE: Oh, pardon, éch muss méch ereischt dru gewinnen. A mei leiwe Fiancé Théodore, huet e gutt geschloof?
- MALBOIS: Ech menge joo...Ma e gét ewell zönter e puer Stonnen am Breitjemanns kostum op an oof, dei Mann.....
- SIMONE: Mei Mann? Wei drooléch ass daat. Ma hien ass dach mei Mann nach net, Madame, eloo Ma..ma...
- MALBOIS: An e puer Stonnen ass en et dach! Da kanns Duu en esou nennen. Also, dei Mann huet mir e wichtégen Opdrag gin....
- SIMONE: (opgerégt) E wichtégen Opdrag! Diir maacht miir et baang, Mada.... eloo Mamma. Soot mer et seier. Waat ass et?
- MALBOIS: Fiir Diir s éngem Num éng Bés ze gin...Wöllste Simone?
- SIMONE: (ganz toucheiert) Ma sécher! Dé gudden Theodor, wei ass en escu gentil!
- MALBOIS: (gött dem Simone eng Bés) Doo, eloo ass d'Commissioun gemaat!
- SIMONE: Märssei, Madame...éch wöll soon, Mamma. Wöllt diir dann och eng Kommissioun maachen?
- MALBOIS: Wiem da, Kand?
- SIMONE: Ma dem Theodor.
- MALBOIS: Ma sécher, a waat wär daat dann?
- SIMONE: Ma him och éng Bés vu miir ze gin.
- MALBOIS: Ma gewöss méng Deifchen, duu kanns drop zielen.
- SIMONE: (Uni ze zécken) Merci, Mamma!

MALBOIS: A la bonne heure! Esou ass et richtéich! Wésste, Simone, éch hun d'Härz esou déck wann éch drun denlen....dass éch eloo.... mei gudden Theodore nôt mei hun!

SIMONE: Mais dén aarme Jong, hien huet dach ömmer séng Mamm nach!

MALBOIS: Daat ass net daatselwécht.(ganz toucheiert) Eloo si miir zou zwéé. Oh, éch muss der nach all dei Schéckegkééten soen, dei hien esou gären össt an deiss duu him muss kachen! Oh, mein aarmen Theodore. Wann éch drun denken, dass dén aarme Jong nôt mei aus sénger Mamm hiirer Kichen össt.

SIMONE: Oh, éch versuurgen en joe gutt an éch maan mei Bèscht fiir hien zefridden ze stellen.

MALBOIS: Ech wéés et, Kand. Ech ka Vertrauen an Déch hun an duurfir gin éch diir en och.(sie wöscht s'éch d'Treinen oof) Mei gudden Theodore! Ma éch muss méch eloo ewäch maachen...d'Invitéen dei wärten eloo gleich kommen. A méng Grousseltern waarden drop dass éch e soll undin...Also, Simone, bis hernoo dann....

SIMONE : Mamma, da soot dem Theodore villmools merci, an da soot der em och, dass hien sein Opdrag eloo geschwönn sälwer kann ausfeieren.

MALBOIS: Joo, éch verstin...Du Hâss et leiwer wann hien Diir sälwer éng Bés geif.

SIMONE : Oh, éch hun daat dach net gesoot!

MALBOIS: Ma, duu hues et geduecht! O, leiwen Theodore, duu bass verluer fiir mécg!

SIMONE : (hei der Diir) Vergiess méng Kommissioun net!

MALBOIS: Nén, nén, berouéich déch!

4.S Z E N

SIMONE, JULIETTE, Madame CHARMILLON

SIMONE: Waat ass en aawer schein, dén Theodore.Huet déé gefaart fiir sälwer heihin ze kommen, miir bonjour ze soen. Ech hu gemengt dei Jongen geiwen hiir Mammen mei liicht verloossen wei esou!

JULIE.: Ah, endléich! Doo bass de, Simone! Eloo sichen éch schon eng Stonn noo diir, fiir diir mei Kompliment ze widerhuelen! Diir an déngem Mann!

SIMONE: Méngem Mann! Wei gelungen! (fiir séch)
(zum Juliette) Ma Juliette, et wiir besser, duu geifs eis eng Iwerraschung maachen.

JULIE.: Mengste, Simone? Ech wéss et esou gutt. Ma hernoo geheien éch et villeicht alles durchernéén. O jo, éch muss d'Mamma och nach fiir 't allereischt sichen, fiir den Esséich mam Wantergréng.

SIMONE: Fiir waat? Esséich mat Wantergréng?

JULIE.: Ma 't ass e Möttel vun der Madame Nanette.

SIMONE: E Möttel? Fiir waat?

JULIE : Fiir e Kreienaa.....

CHARM.: (könnt rechts eran) Endléich hun éch iech allenzwéé, 't ass net mei laang Zeit!

JULIE : Ma miir hun déch och gesicht.

CHARM.: Diir hutt méch gesicht! An diir bleiwt hei a schwätzt matenéén, ma diir sitt net mei weiss! Mengt der dann diir hätt soss neischt ze din op engem Hochzeitsdaach.Juliette, laaf duu huertéich an d'Apdikt,dass éch äppes cp mei Kreienaa kreien.An dir sot emel neischt,dass éch muss an enger Schlapp an engem Schog hei goon.

SIMONE: Ma miir wossten dach neischt, Mamma.

JUL. : Et ass nôt neidéch fiir an d'Apdikt ze goon, d'Mme.Nanette huet e gutt Möttel. Du muss Wantergréng drop léén, an Esséch mat Kneweléck driwer schödden.

CHARM.: Waat?..Esséch iwer méng Kréienaan schödden. Ma du hues se nôt mei all.

JUL. : Ech nôt, d'Madame Nanette huet gesoot, daat wär besser wei all aaner Möttelen.

CHARM.: Jé,hopp, maach këng Dommhéten a maach déch huetéech an d'Apdikt.

JUL. : Joo, Mamma.

CHARM.: An da göss de uecht op dei Rack. Virwaat hues duu kée Schiirtéech un?

JUL. : Ma duu wölls mer dach sécher kée Schiirtéech wöllen undin, haut um Simone séngem Hochzeitsdaach.

CHARM. : Wölls de rouéech sin an déch séier ewäch maan.(zum Simone)
An dei Papp ass nach nôt doo mat déngem Kléd. Ech si richtéc an Opréung.

SIMONE :Den Zuch huet villeicht Verspéitung.

CHARM.: Oh éch lauschteren Diir äng aaner Kéier nôt méi noo.Duu geseis méch nôt méi bei d'Marinettas Diir e Klééd bestelle goon.

SIMONE :Mé, Mamma, éch denken dach nôt drun fiir méch nach äng Kéier ze bestueden.

CHARM.: Wöllste wuel rouéech sin, duu och. Déi Bemierkung doo huet kée Sönn.

_ 5. S Z E N _

SIMONE, Mme. CHARMILLON, Tatta AMELIE, RAYMONDE.

SIMONE: Mamma, hei könnt d'Tatta Amélie mat der klänger Cousine Raymonde.

AMELIE: (göt der Mme.Charm,dann dem Simone äng Bés) Oh méng léif Schwesterchen, mei léift Marie-Louise. Wéi géét et diir? An dem Simone? Loo ass en doo dé gléckléchen Daach vun dénger Hochzeit.

CHARM.: Mei léift Amélie, wéi sin éch frouh fiir déch ze gesin! (dann zum Raymonde, daat s'och kösst) An déch och, mie léift klängt Raymonde.

SIMONE: Haat diir äng gutt Rés? Raymonde komm heihin, da göss de miir äng Bés.

RAYMONDE:Ech si gléckléch fiir äng Bés vun der Braut ze kréien.

AMELIE: Dajé, Raymonde, göf dénger Cousine Simone de Cadeau an duu wés joo wats de derbei ze soon hues,

RAYM. : (Mat zidréger Stömm an ängems dat et dem Simone d'Broot-döppen présentéiert) Méi léift Simone! Et ass vu ganzem Härz...dass...de Pappa an d'Mamma...diir daat schéint Broot-döppchen hei gin..Et ass e praktescht Geschenk fiir...an... dei Stoot! An da wönschen éch mat der Mamma an dem Pappa, dass de ganz dack e gudde Groch vun ängem Broot aus dem kostbaaren Döppen könnt, fiir ze beweisen, dass diir gléckléch Dég zesummen verbréngt.

SIMONE: (höllt d'Brootdöppchen a setzt et op den Dösch) (göt dem Raymonde nach äng Kéier äng Bés a sët:) Merci, Tatta, Amélie merci Raymonde. Ech si ganz touchéiert vun dem wats duu mer eloo gesoot hues a wannste dé gudde Brood dann emol richs, da könnste eran an da sötzt de déch mat ons un den Dösch.

AMELIE: (zum Raymonde) An der Tatta Marie-Louise hues de neischt ze soon?

RAYM. :Méng gutt Tata Marie-Louise..De Pappa an d'Mamma wössen, dass duu d'Härz déck hues fiir déch vum Simone ze trennen. Ma duu muss déch dran ergin! Ech, déng Kläng Nies Raymonde, soen diir daat...

CHARM.:Duu kläng Popp do! Ma soo wou ass dei Papp dann?

AMELIE:Den Hector wärt och gleich hei sin.En ass nach bei de Coifför.

RAYM. :Joo, en huet gescot e wär gär ganz schéin an e géing gär ganz gutt richen fir dem Simone séng Hochzeit.

SIMONE:De gudde Monni Hector.

RAYM. :Ech gin dem Pappa aawer fir t'éischt äng Bés wann hie könt. Ech gin em ömmer déi éischt wann e vum Coifför könt....

CHARM.:Ma sécher méng Deifchen! Miir erlaaben der Braut emol nôt fiir him viirun diir äng Bés ze gin! Doo geseit éen daat klängt Jalousst!

SIMONE:Komm Raymonde, éch drooen d'Döppen op méng Kummer an da weisen éch der déi aaner Geschenker, déi éch kritt hun.

RAYM. :Joo, Simone, éch gi mat. Soo, Cousine, hues de schon vill Brootdöppe kritt? (an ängems gin se matenéén aus)

6. S Z E N

Mme.CHARMILLON, Tatta AMELIE, dann d'JULIETTE

AMELIE:A wou ass dei Mann?

CHARM.:Ma hie waart op den Zuch vun 7 Auer 49

AMELIE:Ah sou, kommen da Leit bei Iech mat dem Zuch?

CHARM.:Nóén, hie waart op dem Simone sei Klééd.

AMELIE: Waat sés duu doo? Huet d'Simone sei Klééd nach net hei? Daat kann dach nôt méiglech sin. Ech géing nôt méi liewen wann éch an dénger Plaatz wär!

CHARM.: Ma éch liewen och nôt méi! Ech sin an änger schrècklécher Angscht. Eng ganz Nuecht hun éch nôt geschloof. Si sin oover all déiselwächt, déi Néidöschen.Nie schécken se äppes bis op d'lèscht Minutt.

AMELIE: Joo, an op déi Manéier muss én et dann huelen wéi et ass!

CHARM.: Oh, dem Simone sei Klééd ass oover prachtvoll.Nie huet nach én heirömmen esou äng chic Toilette gesin!

AMELIE: Ech haalen der daat gutt, mé éch wär ganz onrouéech.

CHARM.: D'Joffer Marinetta huet mer et oover sécher versprach.

AMELIE: D'Vespriechen vun déénem Néidöschen si grad ewéi vun de Modisten!Duu wés dach graat esou gutt wéi éch!" Jo, jo Madame, ganz bestömmt. Diir könt drop zielen, diir kritt et ganz sécher fiir Ouschterdaach.Mé sie hidden séch schwéier fir ze soon "oder fiir Peischtdaach."

CHARM. Ech wés daat alles! Wéi éch méch ze vill drugehaalen hun, huet se mer gesoot: "Mé, Madame Charmillon, diir schéingt ze vergiessen, dass diir d'Verspriechen vun der Joffer Marinetta huet, déi éischt Néidösch aus dem Lannt. Dir musst mein Haus nôt mat engem riichtewächen vergleichen.

AMELIE: Daat sin alles schéin Wieder. Mé éch hun äng Ahnung wéi wann de Rack nôt kéim. Ech gesin de Buurgermééschter mat sénger Echarpe..den Här Paschtouer an der Kiirch ömsooss op d'Brant waarden!!!

CHARM.: (ganz verweifelt) Amélie, haal op, haal op, éch bieten déch, Soo dach neischt méi. Du dreiws méch aus der Haut. Ech si schon esou opgerégt, an nach méi wäll den Henri misst schon eröm sin vun der Gare.

AMELIE: (fiirt villun) Ech héieren d'Klacke scho lauden! Ech gesin äng Onmass Leit erbei laafen fir daat schéint Kléd ze gesin...daat nach bei der Néidösch ass.

JUL. : Oh, méng gutt Tata Amélie ass hei. Bonjour Tata!

AMELIE: (göt em eng Bés) Bonjour, mei klängt Juliette! Wéi bass de esou schéin! A wéi grouss bass de gin zönter dass éh déch fir d'lèscht gesin hun!

JUL. : Mamma, hei ass waat den Apdikter mer gin huet.

AMELIE: Ass dann éé krank?

CHARM.: Née, mat ménge neie Schong dét op éémool daat aalt Kréienaa mer eröm esou schréckléch wéi. Kuck, éch muss mat ängem Schong an enger Schhapp hei goen!

AMELIE: Duu häss mer sollen äppes sooen. Ech wés déer allerbèschter Möttelen éént.

JUL. : Hei, d'Tata Amélie wés der Madame Nanette hiirt Möttel och.

CHARM.: (kuckt an d'Köscht) Gét et dann heivun gleich ewäch?

JUL. : Jo, Mamma! Et sin 10 Rondelen, an duu muss all Daach é Rondel drop léén dann ass et an zéng Déch ewäch.

7. S Z E N

DEISELWÉCHT, Madame GRIVEAU

GRIVEAU: (könnt séier gelaaf a rifft) Mme. Charmillon, Mme. Charmillon!

CHARM. : (ganz erféiert) Mei Gott, a waat ass?

GRIVEAU: Den H..är...Charmillon!!

CHARM. : Ass em äppes geschitt?

JUL. : (jeitzt) Ass dem Pappa äppes geschitt op dem Simone séngem Hochzeitsdaach?

AMELIE : (ganz rouéch) Waat ass dann, Madame? Da schwätzt dach! Et wärt dach nôt...o mei...en Zuch...en Auto.....

CHARM. : Ma da schwätzt dach...oh mein aarmen Henri!

GRIVEAU: Et ass.. et ass....

CHARM. : Ma da soot et dach!

GRIVEAU: De Rack ass nôt ukommt!

CHARM.: (niddergeschlooen) Waat, de Rack nôt ukomm. Et wärt dach nôt sin. et kann nôt sin. Diir wöllt eis et Angscht maan, gelt, Mme. Griveau. Ass et nôt esou?

GRIVEAU: Néén et ass wöuer!

CHARM. : Dann ass alles verluer, alles verluer. Daat ass schräckléch, formidabel. Néén, éch hätt mer alles geduecht mä daat nôt. Et hätt naischt Schrooeres könne kommen (sie léisst séch op de Stull faalen)

JUL. : Mä Mamma, et ass dach bestömmt nôt esou schräckléch wéi wann de Pappa iwerrant gi wär.

CHARM. : Haal stöll, Juliette. Ma mai Mann, wou ass hien dann? Méch hai eläng ze loosse an esou ängem Moment! Virwaat huet hien iech hier geschéckt? Virwaat? Virwaat könnt hien net sälwer an esou ängem tragesche Moment?

GRIVEAU: Hien huet gesoot, laaft séier ménger Fraa et sooen an éch laafen esou séier wéi éch kann an d'Post der Néidösch telephonéieren.

CHARM. : (stéét op a gét mat grouse Schréck op an oof an iergert séch) De Rack ass nôt doo! De Rack soll nôt doo sin. Daat kann nôt sin et ass onméigléch. En ass ukomm. Ganz bestömmt ass en doo. Ma den Henri huet en nôt gesin. O, déi Maansleit. Et ass aawer éen ewéi déen aaner, en huet e bestömmt net gesin. Ech si ganz sécher dass de Rack doo ass. E muss doo sin..well et ass e Rack vun der Joffer Marinetta!!!!

AMELIE : Du aarnt Marie-Louise!

CHARM. : Oh, éch muss op d'Gare. Ech muss e fannen! An éch fannen en och. Jo, jo éch wärt e fannen. Gitt séier mat mer, Mme. Griveau fir mer ze hëllef de Rack heihin ze bréngen (sie léift séier asu).

GRIVEAU: (an ängems ass se ausgét) A wéi wöllt sie äppes hierbréngen waat net doo ass!

JUL. : Hei der Mamma hiirt Kréienaa déét nôt méi wéi!

AMELIE : Ech hu joo gesoot sie hätt nôt solle waarden bis de läschte Moment. Ech hätt och besser op d'Gare ze goen fir ze sichen, d'Maansleit déi gin séch och guur këng Méih. Sie färten sie géngen én dérangeren wann se géng frooen! Den Hector ass graat esou. Ma éch muss goen, éch muss mam Chef de Gare schwätzen a wann et muss sin mam Haaptinspektor. (Sie géét och aus).

JUL. : An daat aarnt Simone wés naischt. Ech soen em och naischt. Hat huet nach gutt Zeit fir daat ze héieren. Waat wärt et erféieren, op séngem Hochzeitsdaach wärt et misse kreischen, wou et sou gléckléch sollt sin. A mei schéint Kompliment. Loo kann éch daat net sooen.

--- 8. S Z E N ---

CATHERINE: (könnt mat engem Kuerf voll Zaloot) Ech hun d'Madame gesi laafen waat se konnt, mat engem Schong an enger Schlapp un an d'Madame Griveau huet gesoot et géif eng grouss Katastroph!

NANETTE: (könnt erann a schielt un enger Muurt oder Gromper) Waat ass daat äppes, d'Mme. Griveau déét Kréesch: Déi ganz Hochzeit wär an d'Waasser gefall. Daat aarnt Simone!

JUL. : (ganz verdrössléch) Ma joo, dem Simone sei Kéd ass nôt ukomm.

CATHERINE: Do hu mer et joo, wannéén et nôt wöllt bei änger Néidösch vun heirömmen maache loosse.

- NANETTE: T'ass wouer, aist Marcelin kann jo och ganz gutt bizzen. Hatt hätt bestömmt e Rack färdéich bruecht dé jidderengem gefall hätt. Glééft mer es, hat mecht aus ängem oofgeschappte Rack eröm e ganz naie Kasewäck.
- JULIE : Waat mécht d'Simone dann mat ängem Kasewäck. Hat muss dach e Brautklééd hun.
- NANETTE: Majuer, daat wéés éch joo, hat huet dach och dem Antoinette e Brautklééd gemaacht. An d'Antoinette ass dach och aus änger ganz décker Familjen.
- CATHERINE: Jo, méng Le'w (mat Boussécht) ma et géét nôt doropp. Et géét op den Num. Da könnten se net soon:" Jo, meng leif Madame, daat Klééd könnt vun der Joffer Marinette, hm! daat kléngt ganz aanescht.
- NANETTE: Juer, an da gin der vill alt eröm neidéch!
- CATHER.: T'ass aawer sou! Ais göt ömmer gesoot: Spuer dach, d'Liewen ass daier. Ma hinnen ass naischt ze daier wann et hééscht dééenen aaneren d'Aan ze föllen!
- JULIE : (Wei wann et séch op émol beduecht hätt) Majoo, kann één dach nôt bestuet gin wannéén kée waisst Klééd huet?
- NANETTE: Daat sin elauter Lijen. Éch haat kée waisse Rack an éch sin aawer bestued gin. Gléft mer es, an éch sin eloo schons 40 Joer ganz gutt gefuer mat méngem Mann.
- JULIE : Da soen éch dem Simone daat. Da kann hat sei gréngen Tailleur undin an dé blooen Hutt!!
- NANETTE: Aarent Simone! Oower daat wöllt et nôt. Fiir méch ass daat gaangen. Aawer haut fällt et kängem aan uni waisse Rack bestued ze gin. A wann se mängen et wiir e Rack net grad um Moud, da göt et e Kameidi geméét, wei wann d'ganz Wält geing önner goon!
- CATH. : (jeitzt ganz erfeiert) Nanette! et richt noo verbrannt!! (hat léft seier aus) De Gigot ass ugebrannt. Huurtéch Nanette, huurtéch, wat e Misär!
- NANETTE: Daat ass naischt! Et kraatzt één daat Verbrannten mat ängem Mässer eroof (an ängems ass et ausgéét) Ma looss méch cover kukke goen. Aarent Simone! Mir huet daat naischt ausgemaacht uni waisse Rack!

--- 9. S z é n ---

JULIETTE, Joffer VERONIQUE

- JULIETTE: (kukkt sai Kompliment ganz verdrössléich) Ech muss baal kreischen wann éch daat Kompliment hai liesen:" Wei, straalst duu, voll Gléck, an déngem scheine waisse Kléd." Daat kann nôt goen. An déngem scheinen groen Tailleur, nén, daat géét nôt. E groen Tailleur an e blooen Hutt. Néén, op kée Fall. Ech muss allzait e waisst Kléd fiir méng Hochzait hun, an daat muss éch nawäll gleich der Mamma soen dass se mer haut schon éént beställt.
- VERONIQUE: (könnst eran, an änger Hand e Bouquet an der aaner e Vullkuerf mat ängem Kanarienvull) Mei Gott, mei Gott, wat war daat äng Rés. Ech sin erliedécht. E Stull, seier e Stull éch faale vun de Béén.
- JULIETTE: (an ängems ass et hiir e Stull gött) Ma diir hätt dach scho missten göschter oowend kommen, Haat diir och villaicht en Ongléck?

- VERON.: Joo, Juliette, éch wönschen dem Simone vill Gléck. A wann et nôt graat méng Giedel wär, dann hätt éch méch nôt déran-geiert fir ze kommen. Elo sin et 20 Joor, dass zönter daas hat gedéeft gin ass, dass éh a kängem Zuch mei soutz.
- JUL. : Fiir waat kommtder dann esou speit? Haat e Verspeitung ären Zuch?
- VERON.: Joo, éch hun es genuch. A mein aarme Riki, hien huet och baal kén Ootem mei. Wei ass en sou bléech an opgerécht.
- JUL. : (fir séch) O mai, dem Simone séng Giedel heiirt oower baal naischt mei. Sie ass nach mei daaf ewei daat läscht Jooer. (Hat jeitzt hiir an d'Ouer) Waat ass da geschitt?
- VERON.: Nén, en huet zönter göschter nach naischt kritt.
- JUL. : (fiir séch) Sie heiirt oover guur naischt mei!
- VERON.: Wäll miir dei ganz Nuecht an änger Gare soutzen, daat war ängem Schaffner séng Schold. Hien huet gejaut mit wären doo. A wei mirr zwée, de Riki an éch, hei bausse wooren, hu mer gesin dass et nôt wouer war. Du wollte mer erem seier dra klammen. An du wor den Zuch scho fort.
- JUL. : (jeitzt hir an daat recht Ouer) Hai ass och alles duurcher-néen. Dem Simone sai Rack ass nach net hai.
- VERON.: Joo, Juliette, soo dem Simone éch wär hai.
- JUL. : (jeitzt hir an daat lénkt Ouer) Dir könnt iech denken wei daat d'Simonge géait.
- VERON.: Aah! kritt diir esou vill Lait?
- JUL. : (fir séch) O mai, sie heiirt mat zwée Oueren naischt mei. (jeitzt nach mei haart) Ma nén, dem Simone sai Rack ass nach net hai, an d'Simone méch séch bestömmt vill draus.
- VERON.: Aah, d'Simone ass nach eraus. Ma da warden éch bis et era könnt. Wuer ass et dann?
- JUL. : Dem Raymonde d'Geschenker waisen uewenopp.
- VERON.: Majoo, éch si scho laang op, an hongréch sin éch. An de Riki bestömmt och.
- JULIE.: Ma da gitt an d'Kichen bai d'Catherine.
- VERON.: Joo, éch iesen gär äng Sardine. Ma de Riki muss Kär kreien e bösse Waasser an äng Zaloot. A mat all dém Stöps am Zuch geif e séch bestömmt gär bueden. A wou ass déng Mamma an dai Pappa, Juliette?
- JULIE.: (eröm ganz haart) Ma si sin op d'Gare kukken nom Rack.
- VERON.: Jeitzt nôt esou haart. Daat ass guur nôt neidéch. Ech versti jo ganz gutt. Dei Papp dét joo eloo graat de Frack un, hues de jo gesoot! Majoo an da kann déng Mamm och nôt kommen. Abbé, éch gesin se dann dernoo.
- JULIE.: Ma nén, si sin noom Simone séngem Rack op d'Gare sichen.
- VERON.: Joo, éch gin eloo an d'kichen. Main aarme Riki, loo kriss duu äppes z'iessen. An da kanns de déch och bueden! An da göss de schei rouéch gelcooss, da kanns de Verdauung maachen. (Sie gét mat hiirem Bouquet a mam Vullekuerf)

10. S z é n

JULIETTE, Madame CHARMILLON

JUL.: Haut ass d'Joffer Véronique oover ganz daaf. An 20 Joor nach a kängem Zuch! Dann ass d'Opréngung dér bestömmt an d'Ouere geschloon.

CHARM.: (könnt ganz seier erann) Mir hun alles op d'Kopp gehait op der Gare. Ée Paak noom aaneren hu mer opgemaacht. D'Gendaarme si kommt fiir ons ewäch ze huelen. Mé t'ass wouer, mei wei wouer, de Rack ass nôt doo!

JULIE.: Soo Mamma, dem Simone séng Giedel ass ukommt.

CHARM.: Waat kann daat ais dann déngen. Dei hätt alt scho sollen dohéem blaiwen. (Sie leisst séch op e Stull faalen) Oh Gott, oh Gott! A waat gött daat? Et ass onerheiert. An duu, Juliette, wat méchs du dann hai?

JULIE.: Wat soll éch da maachen?

CHARM.: Wat wééss éh, froo méch nôt.

JULIE.: Ma soo, Mamma, wanns de nôt mei wéés wat maachen, da kanns de mer villaicht mai Kompliment aanescht dréien. Loo ass et guur nôt méi richtéich! Loo muss joo d'Simone sai grooen Tailleur undin a sai blooen Hutt.

CHARM.: Wat séss duu doo? An esou ängem Moment mat esou Dommhééze kommen (sie gött em äng op de Baak) Doo..déi hues de verdéngt. An nu maach déh séier ewäch, wanns de nôt gär nach äng häass.

JULIE.: (fiir séh)Eloo ass och kée Moment fiir vu méngem Brautklééd ze schwätzen (an ängems ass et ausgéét) an da sooen se nach ömmer, en Hochzeitsdaach wär esou e schéinen Daach!

CHARM.: (géét op an oof an iergert séh) Verspott gi mir am ganze Land. E ganze Koup war eloo schon doo, dén dohiir klaatsche géét: éch hätt méch wölle brätzen...naischr wär mer gutt genuch gewiescht, nömme fiir de Lait d'Aaen ze follen...Dass éch gär äppes gehaat hätt, waat nach nie doogewiescht wär...dass mer et oover nach nôt esou hätten fiir esou Wand ze schloen...dass éch döst an daat... dass éch hai an doo...an elauter dées. Waat wärt d'Néidösch vun hai séch d'Faischt voll laachen. Ech mänge ganz sie huet schon hannert der Rideau erausgeluest. An d'Simone wat soll éch wuel maachen. Wat muss éen oover nôt alles erdrooen fiir déi Kanner (riffit zur Diir eraus) Simone, Simone, komm emool eroof!

--- 11. S z é n ---

--- Madame CHARMILLON, SIMONE, RAYMONDE ---

SIMONE.: (ganz frouh könnt mam Raymonde eran) Hai sin éch, Mamma. Duu riffs méch sécher fiir mer ze sooen, dass mai Klééd komm ass. Wei frouh muss de sin, Mamma, fiir déng Duechter hiirt Brautklééd unzedin. Séier, komm mir tommelen ais.

CHARM.: (Ausser séh vun Ierger) Ma Simone, häss duu och gär äng op de Baak?

SIMONE.: (ganz verwonnert) Éch, äng op de Baak?

CHARM.: Joo, äng op de Baak. An da geseis de, dass et mir emool naischt ausmécht, a wann et och den Daach ass, wous duu déch wölles haas ze bestueden.

SIMONE.: Wou éch méch wölles haat ze bestueden! (hat kreischt) Oh Mamma, éch verstinn eloo, du wölles naischt méi mam Thedoor ze dun hun.

CHARM.: Ma éch hun naischt mat him ze dun.

SIMONE: O Mamma, an et sollt dain Eedem gin. Oh wéi sin éch esou ongléckléch!

RAYM. : (ganz naiv) Soo, Cousine, kann éch d'Brootdöppen dann eröm mat héém huelen?

CHARM. : Ech wöllt duu seitzt am Brootdöppen (an ängems ass se d'Raymonde bei d'Diir féiert) Géih ameséier duu déch mam Juliette!

RAYM. : (an ängems ass et géét) Et richt nôt ganz gutt noo ängem Broot am Brootdöppen!

CHARM. : (ganz héiss zum Simone) Ma bass duu da wiirkléch daat énzécht heirömmer daat nach nôt wéés, dass de Rack net ukomm ass?

SIMONE: O Mamma, waat séés duu doo? Daat kann dach nôt sin? (hat kreischt) Oh wéi sin éch esou ongléckléch. Wéi sin éch esou ongléckléch!

CHARM. : Joo, éch wéés du hues et joo schons éémool gesoot, mängs de dann éch wiir gléckléch? Duu muss eloo direkt den Theodore a séng Familjen prévenéieren, dass déng Hochzeit ausgsaat göt.

SIMONE: O Mamm, éch kann dem Theodore daat nôt undin. Néén, éch kann nôt. Mir géngé joo allen zwéé vu Verdross stierwen. An d'Mamma Malbois huet mer de muerjen hiiren Theodore uvertraut. Aarme Jong! Esou äng Oprégung déi déét hie stierwen.

CHARM. : Ass d'Wält dann aawer op der Kopp! Wann dein Theodore daat nôt soll pakken, dann ass hie joo kée Mann! E gezappten Hong ass dein Theodore!

SIMONE: E gezappten Hong, mein Theodore! Oh wéi sin éch esou ongléckléch. Hien, déén esou gléckléch war fiir séch mat mir ze bestueden. Hien, déén e Kalänner mat Bännercher haat fiir d'Dééch ze zielen, d'Dééch, d'Stonnen, d'Minutten.

CHARM. : Oh, da muss en als eloo eröm fiir ufänken mat séngem Kalänner.

SIMONE: (sätzt séch bai den Dösch a staipt de Kapp töschent d'Hänn) Mamma, laaf séier de Pappa ruffen, den Theodore... d'Juliette, d-ganz Familjen. Oh wéi göt et miir eloo esou schlächt. O, éch spiiren, éch...stierwen.

CHARM. : A waat kann daat ais dan déngen?

SIMONE: Ma Mamma, hues de da guur kéen Erbaarmen mat miir? Ma lauschter, mir könne villaicht séier mai Kommuniounsklééd arrangéieren...

CHARM. : (ganz béiss) E Rack an änger Véirelstonn arrangéieren. O wann éch der könnt äng op de Baak gin, da wär miir gehollef...an duu wärs och eröm um Liewen...An eloo méchs de waat éch der sooen. Duu lééfs eloo de Buurjerméeschter an de Paschtomer prévenéieren. De Photograph, de Pâtissier... Soo an der Kichen si braichten naischt ze maachen. Soo dem Koschter e soll öm Gotteswöllen käng Klack lauden. Laaf déng Groussälteren an all ais Invitéén avertéieren, a soo si sollen séch ausdin an dohéém blaiwen. (Si léisst seh op e Stull faalen, Simone schluchst)

---12. S z é n---

Madame CHARMILLON, SIMONE, VERONIQUE

VERON.: (könnt eran mat hiirem Bouquet an hirem Vullekuerf) O grosser Gott, a wat ass hai lass? Simone, duu kreisch op déngem Hochzeitsdaach?

CHARM.: (stéét op a géét op d'Joffer Véronique zou) Joffer Véronique, dem Simone séng Hochzeit ass nôt haut! (Sie sëtzt séch eröm hannescht).

VERON.: Ah d'Simone huet gefaart éch kéim nôt haut. (géét op d'Simone duur) Haal op mat kreischen, hei sin éch joo. Huel méng Blumen, mei klänge Riki a méng bäscht Glékwönsch.

SIMONE: (Ömárbelt d'Joffer Véronique a kreischt) Méng gutt Giedel, watmir geschitt ass, daat ass ze vill schräckléch. Wat hun éch oover Päch!

VERON.: Doo hues de Rächt, éch gin de Vull nôt gär ewäch. Ma wälls duu et bass. Hei éch sätzen en op den Dösch.

13. S z é n

AMELIE, VERONIQUE

AMELIE: (könnt ganz verdrössléch eran) O méng ongléckléch Lait. Den Hektor ass och eloo an d'Post bei den Henri. Alles ass duurchernéén an de Büroen. Alles rífft a jeitzt. An ömmer hun se nach kang Verbindung.kritt.

VERON.: (léisst de Bouquet faalen) Mei Gott, mei Gott! Et ass äppes geschitt! Oh eloo verstin éch alles. Dem Theodore, dem Simone séngem Fiancé ass äppes geschitt. Oh wéi schräckléch ass daat (Sie hieft de Bouquet op a sätzt séch op e Stull an dréchent hiir Aaen mat ängem Nuesschnappéch.)

AMELIE: (fiirt viirun mat zielen) An den Henri dé rífft: Allo, allo, gött ons dach öm Gotteswöllen den Nummer 110-33 d'Néidösch Marinetta...Dann dit dach ärt Bäscht. Mir bieten iech. Hölleft ons dach, mir sin déi ongléckléchst Lait am ganze Lannt.

VERON.: Wéi, wéi, gouf den Theodore iwerrannt? (si reiwt séch d'Aaen)

AMELIE: (fiirt viirun) An da kritt éé gesoot: De Nr 110-33 äntwert nôt. An den Henri bröllt: Si mussen äntworten...schällt dach nach äng Kéier, wann dir an 10 Minutten bestuedt géift an diir hätt nach ärt Brautkléét nôt...hölleft ons dach a probéiert nach äng Kéier. En ass dach sécher nôt futti, der Marinetta hiiren Telefon.

VERON.: (jeitzt) Oh Kanner, vun ängem Mölléch woon?

AMELIE: An si schällen, an si schällen an et äntwert kéén.

VERON.: (schluchzt) Wat soot der? Gung et iwwer d'Béén?

14. S z é n

CATHERINE, SIMONE, CHARMILLON, AMELIE, VERONIQUE,
NANETTE, MALBOIS, JULIETTE, RAYMONDE

CATH. : (könnt eran a gött der Mme Charmillon e Bréif) Madame, hei ass e Bréif déén de Facteur mer eloo graat gin huet (hat géét eröm eraus)

SIMONE: (spréngt op) Kuck séier, Mamma, en ass villeicht vun der Néidösch!

- CHARM.: Wat kann daat ais dann déngen?
- AMELIE: Sie erklärt ons vvilleicht äppes.
- CHARM.: (si kuckt op de Bréif) Ech kann nôt méi. En ass vun der Néidösch Marinetta.
- SIMONE: (spréngt op vu Fréét) O Mamma, eloo si mer gerett!
- CHARM.: Gerett!..Mängs duu da vvilleicht de Rack wär am Bréif? Hei Amélie lies en. Ech zidderen ze vill. Ech sin nôt esou kéng.
- VERON.: Ma sécher huet hie Péng.
- AMELIE: (mécht de Bréif op a liest) Léif Madame, Geéiert Cliente,
- CHARM.: Sie mécht de Spott mat ais.
- AMELIE: (liest viirun) Et dééd mir léét, dass éch d'Brautkléét net liwwree konnt wéi diir gesoot haat..
- SIMONE: Sie hält et sécher fiir séch. Oh wéi sin éch esou on-gléckléch!
- AMELIE: (fiirt virun) An och hun éch geduecht, dir géngt u ménger Exakkthéét an un der Zouverlässéchkéét vu méngem Haus zwiwwelen!
- CHARM.: Watt en Tuppi! Joo daat ass d'Marinettas!
- SIMONE: Ganz bestömmt huet se ängem aaneren de Rack gin.
- VERON.: Joo, huet daat den Theodore graat misst sin!
- CHARM.: Jo, jo, maach déh löschtéech esou laang wéis de wölls.
- AMELIE: (ganz béiss) Wann der méch nôt liese loosst, da liest et sälwer äre Bréif.(liest viirun)..a wäll mir wossten,dass de Chauffeur vum Här Hurtinique göschter oowend bei iech géng passéieren hu mir him et matgin.
- CHARM.: (spréngt séier op a kukkt mat der Tatta Amélie op de Bréif) Waat séét se doo?
- SIMONE: De Chauffeur vu wíem?
- AMELIE: (liest viirun) Sou hutt der d'Klééd joo oover nach zur Zeit doo fiir déi jong Braut, dér éch vun Härzen déi allerbäscht Gléckwönsch präsentéieren.
- CHARM.: (ganz vif)Also dann huet joo dem Här Hurtinique sei Chauffeur de Rack!
- AMELIE: Waart emool, hei ass nach äppes. Et ass d'Rechnung!
- CHARM.: Déi hätten se können haalen.
- SIMONE: Da musse mer eloo huurtéech bei den Här Hurtinique.
- VERON.: Majoo, huurtéech, mam Theodore an d'Klinik.
- CHARM.: Séier, séier, dass mer de Chaufför fannen. Laaf huurtéech sooen den Henri soll mam Velo fuuren.A miir laafen déén één heihin, déén aaneren doohin, mir begéinen de Chaufför da vvilleicht an änger Stross. Séier, séier, de Chaufför, de Chaufför!
- VERON.: T'ass richtéech, daat nännt één e Malheur!
- SIMONE: Séier, séier, de Chaufför, de Chaufför!
- CATH. : (daat an d'Diir lauschttere koum, könnt eran a jeitzt) Jo, jo de Chaufför, de Chaufför..Am Keller!. de Chaufför! (hat fällt op e Stull schwaach).

- CHARM.: (schléit d'Hänn um Kapp zesummen) Daat doo ass de Combel daat huet ons nach graat geféelt. (Sie rífft zur Diir eraus) Nanette, Nanette, huurtéich e Litter Asséich fiir d'Catherine naass ze maachen!
- SIMONE: Mamma, éch hu verstaan. D'Cathérine wéés äppes vum Chaufför. Hat kânt de Chaufför!
- CHARM.: Wouhiir soll hat hien da kânnen?
- VERON.: (dréit mat hiirem Bouquet) Ja, huet de Mölléichwoon och musst iwwert hien rânnen!
- SIMONE: (berouécht d'Véron.) Ma Giedel, diir hutt alles falsch verstaan (hat sätzt séch bei d'Cath. op d'Knéien a séét) Catherine, diir wösst äppes, ma Catherine, da soot et dach! Catherine, da schwätzt dach (biedelt) Mei gutt Catherine! Hei ass d'Simone wat mat iech schwätzt, Catherine, da soot dach äppes.
- CATH.: (kônnt erôm zou séch) Joo, joo Kuelen!...Chaufför.
- CHARM.: Eloo ass et bei de Kuelen. Mé hat wés bestômmt äppes!
- SIMONE: (stéét op) Joo, Cathérine, dir wösst äppes, Catherine, da soot ons et dach. Wat ass mam Chaufför..a wat mat de Kuelen.
- NANETTE: (kônnt iwwerdéems eragelaaf) Madame, Madame, éch hun d'Asséichfläsch nôt fonnt. Hei ass den Ueléch! (hat wöllt ufângen d'Fläsch iwwert dem Catherine sei Kapp ze schôdden)
- CHARM.: (hállt et zur Zeit zréck) Ma Nanette, òm Gotteswöllen. Wat géif daat dach äng Britt!
- VERON.: (haat se baal e Schlaach kritt?)
- CATH.: (fállt viirun d'Mme Charm. op d'Knéien) Oh pardon, Madame, éch haat mat all déém Duurchernéén am Haus...joo ganz vergiess....
- CHARM.: Wat haat der vergiess? Da soot dach òm Gotteswöllen wat?
- CATH.: (ganz tragesch) Ma dass göschtderoowend de Chaufför mir äng grouss Köscht gin huet. Ech war graat am Gaang Kuelen eropp ze huelen..Du...hun..éich se...am Kâller..bei de Kuelen stooe gelooss.
- CHARM.: (ganz béiss, röselt de Kapp) Wat hutt dir? Ma doo war d'Klééd dach dran! Dem Simone sei Brautklééd, diir aalt toopécht Hénkel daat dir sitt.
- SIMONE: (an ängems dass et sâer auslééft) Mei Rack, Mei Rack!
- NANETTE: E Brautkléét bei de Kuelen! O béjuer! Wat ass d'Cathérine dann ugaangen? (Mme Malbois mat der Mme Griveau kommen eran)
- MALBOIS: (ausser Ootem) Schräckléch, terribel! Ass de Rack nach nôt doo? Den Theodore ass a séngem Papp séngen Ärm zesummegefall.
- GRIVEAU: An éch hun déi schräckléch Nooricht, dass de Rack nôt ukommt ass am éische gewosst.
- CHARM. an AMELIE: (jeitzen matenéén) Ma mir hun en! Mir hun en! De Rack! Kuelen am Kâller!
- SIMONE: (kônnt eragelaaf mat änger grousser Köscht) (Hannendrun d'Juliette an d'Raymonde) Hei ass en, hei ass en!

CHARM.: (ganz séier) Simone, séier op déng Kummer! (Simone léft aus) Amélie, Mme Malbois, Nanette, Mme Griveau, huurtéich, huurtéich mat viirun. Hölleft dem Simone sei Kléd undin! Séier, séier (et héiert én d'Klakte lauden) Gitt oover gutt uecht op séng Pklien. Maacht wat der könnt! De Räscht gött önnerwée am Auto gemaacht (Amélie, Malbois, Griveau laafen aus) Charmillon fiirt virun ganz opgerécht) Oh mai, o mai, eloo laut et schons. A wat göt daat? Den Här Paschtouer waart dach sécher. Huurtéich, huurtéich. Ma Nanette fiirwaat gitt diir dann möt höllefen?

NANETTE: (An ängems dass et lues ausgeét) O merja! Ech gin an d'Kichen. De Gigot ass ugebrannt!

CHARM.: (zum Véronique) Ma Joffer Véronique, da gitt diir dach wéinestens höllefen, dass der d'Simone an d'Reih kritt.

VERON. : O wat e Gléck! Ass dem Theodore dann och sécher naischt geschitt?

CHARM. : Dajé, da máacht iech dach séier uewenopp!

VERON. : Jé, wat hanken s'ängem der op.

CHARM. : (stéisst un hiir viir eraus) Ja hopp, da gitt dach uewenaus!

VERON. : Wat? Muss éch eloo hai eraus! O mei, o mei. Wart, éch muss de Riki oover mat eraus huelen. Wuer soll éch nömme sötze goen. (Sie höllt de Vullekuurf a gét, hire Bouquet nach ömmer an der Hand)

CHARM. : (zum Cath. daat op ängem Stull sötze bliwwen ass) Diir aale vergössléche Kuurf, dén der sitt! Wou könnt diir nôt gleich drun dänken, wéi der ons esou ongléckléch hei gesin hutt. Et ass fir de Kapp ze verléieren, wann éé bedänkt, dass éen noo ängem Rack siche lééft, déen am Haus ass (an ängems ass se ausgeét) Juliette, droo séier mein Hutt a mei rächte Schong an den Auto!

JULIETTE: Jo, Mamma.

CHARM. : (könnt gleich eran) an da lééfs de séier dei Papp an dei Monni an d'Poste ruffen. O mei, eloo haat éch daat baal vergiess (gét aus)

JULIETTE: Joo, Mamma.

CHARM. : (gleich dropp kukkt just mam Kapp zur Diir eran) An da könn's de séier eropp dass éch der dein Hutt opdin!

JULIETTE: Jo, Mamma. Ech wés mai Kompliment guur nôt méi. (zum Cath.) Catherine, diir musst an d'Kiche goen et richt noo ugebrannt.

RAYMONDE: O jo, am Cathérine séngem Brootdöppen richt et noo ugebrannt

JULIETTE: Soo, Raymonde, wés duu nach äppes, wat d'Mamma eloo graat gesoot huet (an ängems gét et mam Raymonde aus)

CATHERINE: (stéet op a könnt bis viir op d'Bühn) Ech sooen iech joo, jidderéen hei am Haus verléiert de Kapp (hat schléit d'Hänn um Kapp zesummen) O mei, o mei! Escu äng Hochzeit vergösst esou baal nach kéen!

R I D E A U

VERLAACH: ACTION CATHOLIQUE FEMININE, LUXEMBOURG,
3, Place du Théâtre.
